Jeździec i Hodowca

Tygodnik Ilustrowany

Rok VII **Warszawa, 4 kwietnia 1928 r.** **Nr. 14**

Warunki prenumeraty na ostatniej stronie okładki.

Epizod ze Steeple-Chase w Gatwick.

Nagrody klasyczne w Anglji.

(Ciąg dalszy).

Sześć ogierów dało trzech i więcej zwycięzców 2000 Guineji.

SORCERER (Trumpator - Young Giantess M - 6).

1809 — WIZARD z klaczy Precipitate mare.
1811 — TROPHONIUS z klaczy Dungannon mare.
1813 — SMOLENSKO z klaczy Wowski.

SULTAN (Selim - Bacchante H - 8).

1830 — AUGUSTUS z klaczy Augusta.
1834 — GLENCOE z klaczy Trampoline.
1835 — IBRAHIM z klaczy Phantom mare.
1836 — BAY MIDDLETON z klaczy Cobweb.
1837 — ACHMET z klaczy Cobweb.

TOUCHSTONE (Camel - Banter E - 14).

1843 — COTHERSTONE z klaczy Emma.
1848 — FLATCATCHER z klaczy Decoy.
1849 — NUNNYKIRK z klaczy Fee's Wing.
1855 — LORD of the ISLES z klaczy Fair Helen.

ORLANDO (Touchstone-Vulture E - 13)

1856 — FAZZOLETTO z klaczy Canezon.
1858 — FITZ ROLAND z klaczy Stamp.
1861 — DIOPHANTUS z klaczy Equation.

STOCKWELL (The Baron-Pocahontas E - 13).

1862 — THE MARQUIS z klaczy Ciniselli.
1866 — LORD LYON z klaczy Paradigm.
1871 — BOTHWELL z klaczy Katherine Logie.
1873 — GANG FORWARD z klaczy Lady Mary.

STERLING (Oxford-Whisper E - 12).

1885 — PARADOX z klaczy Casuistry.
1887 — ENTERPRISE z klaczy Soeur de King Alfred.
1889 — ENTHUSIAST z klaczy Cherry Duchess.

Dwa tylko ogiery dały po dwóch zwycięzców wszystkich trzech nagród:

ISONOMY (Sterling-Isola Bella E - 19).

1891 — COMMON z klaczy Thistle.
1893 — ISINGLASS z klaczy Deadlock.

BAYARDO (Bay Ronald-Galizia E - 10).

1917 — GAY CRUSADOR z klaczy Gay Laura.
1918 — GAINSBOROUGH z klaczy Rosedrop.

Dziesięć klaczy dało po dwóch zwycięzców Derby:

FLYER (Sweetbriar 1869 - Squirel mare 0 - 1).

1790 — RHADAMANTUS po Justice.
1794 — DOEDALUS po Justice.

HIGHFLYER - MARE (Highflyer - Engineer mare H - 2).

1795 — SPREAD EAGLE po Volunteer.
1796 — DIDELOT po Trumpator.

HORATIA (Eclipse - Countees E - 30).

1799 — ARCHIDUKE po Sir Peter Teazle.
1806 — PARIS po Sir Peter Teazle.

ARETHUSA (Dungannon - Prophet mare E - 7).

1803 — WILLIAMSON DITTO po Sir Peter Teazle.
1808 — PAN po St. George.

PENELOPE (Trumpator - Prunella M - 1).

1810 — WHALEBONE po Waxy.
1815 — WHISKER po Waxy.

CANOPUS - MARE (Canopus - Young Woodpecker mare E - 3).

1826 — LAP - DOG po Whalebone.
1831 — SPANIEL po Whalebone.

ARCOT LASS (Ardrossan-Cramlington mare H - 9).

1832 — ST. GILES po Tramp.
1839 — BLOOMSBURRY po Mulatto.

EMMA (Whisker-Gibside Fairy E - 7).

1835 — MUNDIG po Catton.
1843 — COTHERSTONE po Touchstone.

PERDITTA (Hampton - Hermione E - 7).

1896 — PERSIMMON po St. Simon.
1900 — DIAMOND JUBILEE po St. Simon.

MORGANETTE (Sprigfield-Lady Morgan E - 5).

1897 — GALTEE MORE po Kendal.
1902 — ARD PATRICK po St. Florian.

Dwie klacze dały po dwóch zwycięzców 2000 Guineji:

PARSOL (Pot - 8 - os - Prunella E - 1)

1820 — PINDARRIE po Phantom.
1822 — PASTILLE po Rubens.

COBWEB (Phantom - Filagree H - 1).

1836 — BAY MIDDLETON po Sultan.
1837 — ACHMET po Sultan.

Ośm klaczy dało po dwóch i więcej zwycięzców Saint-Leger:

FLORA (Squirel - Angelica 0 - 3).

1780 — RULER po Young Marske.
1787 — SPADILLA po Highfleyer.
1788 — YONG FLORA po Highflyer.

BANTER (Master Henry - Boadicea E - 14).

1834 — TOUCHSTONE po Camel.
1840 — LAUNCELOT po Camel.

COMUS MARE (Comus-Cervantes mare M - 2)

1838 — DON JOHN po Tramp.
1843 — NUTWITH po Tomboy.

BARBELLE (Sandbeck-Darioletta E - 3).

1847 — VAN TROMP po Lannercost.
1849 — THE FLYING DUTCHMAN po Bay Middleton.

PARADIGM (Paragon - Ellen Horne E - 1)

1866 — LORD LYON po Stockwell.
1867 — ACHIEVEMENT po Stockwell.

QUIVER (Toxophilite-Young Melbourne mare E - 3).

1890 — MEMOIR po St. Simon.
1892 — LA FLECHE po St. Simon.

THISTLE (Scottish Chief-The Flower Safety E - 4).

1891 — COMMON po Isonomy.
1894 — THROSTLE po Petrarch.

PERDITTA (Hampton - Hermione E - 7).

1896 — PERSIMMON po St. Simon.
1900 — DIAMOND JUBILEE po St. Simon.

D. c. n. *F. Jurjewicz.*

Kruszyna-Widzów.

(Ciąg dalszy).

Nie należałem i nie należę do rzędu tych, co upajając się bezwzględnie szowinizmem narodowym nawet w sprawach końskich, nie uznają zalet i przymiotów przeciwników. Stojąc na gruncie zupełnie objektywnym i nie przecząc, że Rakieta (Collar i Rhea Silvia) jest wyborną klaczą, należy niemniej stwierdzić, w jakim stanie biegał „Intrygant", czy to był ten sam koń, który zdobył świetnie „błękitną wstęgę" w wyścigu Międzynarodowym. Otóż „Intrygant" pod względem swej formy był zupełnie innym koniem. Zresztą niema w tem nic dziwnego dla tych mianowicie, co się zajmują treningiem koni. „Intrygant" przez trzy tygodnie z powodu wiadomego wypadku, to jest wrzodu na piętce, był zatrzymany w robocie, a przez parę następnych tygodni, w których pracował, nie mógł już odzyskać tego co stracił przez długi czas spoczynku. Trening nie mógł być nawet surowy i ostry, albowiem można było dojść w konkluzji do zupełnego złamania konia. Ostrzejsza robota ograniczyła się do dwóch szybkich galopów. Dwa galopy na 1½ w. to trochę za mało, gdy się ma walczyć na przestrzeni około 3 w. Czyli, puszczenie „Intryganta" było przedwczesne. Należy jednak nadmienić że iluzje i złudzenia tresowań, gdy idzie o stawienie konia do wyścigu, są nieograniczone. Pod wpływem sugestji „zapominają", czyteż nie chcą pamiętać o zmianach „zaszłych w koniu". Z tych przyczyn widzimy i derbistów powracających do wagi na trzech nogach, ale należało podtrzymać złudzenie usque ad finem. „Intrygant" stanął znowu u startu w bardzo niekorzystnych warunkach, a system jazdy przyjęty przez jego żokeja okazał się zupełnie mylny. Zamiast oszczędzać konia nie zupełnie jeszcze gotowego, żokej robił szalone tempo, 2 pierwsze wiorsty zostały przebyte w 2 m. 16 s. System „zaduszania" przeciwników szczególniej, gdy się nie ma konia zupełnie „fit" jest bardzo niebezpieczny. Wprawdzie na usprawiedliwienie Huxtabla trzeba dodać że ten system udał się świetnie Sternowi w Wiedniu ale: 1) Grunt był wówczas wyjątkowo ciężki, 2) Intrygantowi pozwolono prowadzić wyścig jak chciał, 3) Koń był w zupełnej „formie".

Korzyść z wywiezienia „Intryganta" do Petersburga była tylko taka, że mogli go obejrzeć przedstawiciele ówczesnego głównego zarządu stadnin państwowych i był nabyty—po ukończeniu swej czteroletniej karjery—za 20.000 rb. W Derkulskiem jednak stadzie w którem stanął, o ile mi wiadomo, nie pozostało po nim wyróżniających się koni. Po powrocie z Rosji do Austrji biegał jeszcze Intrygant bez powodzenia w St. Leger, w starcie kilku koni. Wyścig był wygrany przez „Maxima" (był za „Intrygantem" w derby Wiedeńskiem).

„Intrygant" w wieku 4 l. przyjmował niemniej udział w kilku wyścigach i najlepszy jego występ był 25 lipca na torze w Kottingbrun w nagrodzie „Królewskiej" 47000 koron. W starcie 6 koni pierwszy był „Maxim" I. von Jankovicha,

drugi „Matchaker“ G. bar. Springera a trzeci „Intrygant“. Następnie w Kottingbrun zajął drugie miejsce o szyję za „Matchakerem“, poczem powtórnie zajął jeszcze drugie miejsce, pierwszą nagrodę wziął tylko jedną 3000 koron — i ostatecznie z powodu zakulenia był z treningu wycofany i odesłany do Derkula. W ten sposób zakończyła się tak świetnie rozpoczęta karjera wyścigowa „Intryganta“ w wieku dwóch lat. Ale czy przy obecnem dużem wyzyskiwaniu młodych koni a szczególniej trzyletnich, te co mają klasę mogą długo trwać?

*

Ale powróćmy do głównego przedmiotu to jest do stada Kruszyńskiego. Gdyby nie światowa wojna, gdyby nie kataklizmy powszechnie spadłe na polskich ziemian i hodowców, to stado to, zakładane z tak śmiałym rozmachem, jeszcze by istniało. Ale stado topniało pod wpływem zaborczych, dzikich, łupiezkich faktów. Pewna jednak część koni, zaledwie mały procent z ogólnej liczby cudem ocalała — i był to w swym rodzaju traf nadzwyczajny! A między temi końmi należy w pewnej mierze zaznaczyć te, które znajdowały się w Austrji.

Polscy obywatele, generacyjnie osiedli na roli, przechodzili już rozmaite próby ogniowe, dość przypomnieć młodszym pokoleniom choćby uwłaszczenie po powstaniu 1863 r. i w jaki sposób je przeprowadzał Milutin wraz z Czerkawskim, którzy gdyby dożyli „sowietów“, z pewnością by w nich zasiadali.

Nasz wielki pisarz i patrjota Józef Ignacy Kraszewski, patrząc na ruinę stanu ziemiańskiego spowodowaną powstaniem i represjami rządu, wydał kolejno dwie cenne powieści „Morituri“ i „Resurecturi“. Ostatnia ta powieść, w której już „nadzieja“, chęć do „pracy“, „czynu“ zwycięża apatję i zniechęcenie, dodaje ducha, wskazuje nam drogi. Otóż niechaj posłuży za bodziec i podnietę dla naszych ziemian i hodowców. Niechaj sobie postawią za godło, że jak na roli również w hodowli wytrwałą pracą i naukowem wykształceniem dochodzi się do „pożądanego celu“.

W następnem studjum hippilogicznem zamierzam przedstawić, zebrać co pozostało, ocalało, ze stada Kruszyńskiego i w czyich rękach „hodowla“ ponownie „odżyła“.

S. Wotowski.

Przegląd wyścigów 1927 roku zagranicą.

AUSTRJA.

(Dokończenie)

To nadmierne forsowanie (w przeciągu 3 tygodni startuje w trzech Derby) musiało się zemścić; startując 31.7 w Wiedniu w „Grosser Sommer Preis (8.000 szyl. — 2800 mtr.) nie będąc w pełni swej kondycji zajmuje za lekko 2-ma dług. zwyciężającym Celliotą tylko drugie miejsce. Był to ostatni jego zeszłoroczny wyścig; z powodu wypadku w treningu spowodowanego zbytniem przemęczeniem nie mógł już wziąć udziału w peszteńskiej Nagrodzie Królowej Elżbiety i St. Leger tudzież w wiedeńskiej Nagrodzie Jubileuszowej.

W roku obecnym głównymi jego zadaniami będą Grosser Mode Preis i Wielka Nagroda Austrji.

Rodowód tego ogiera jest następujący:

VYSEHRAD og. kaszt. ur. w 1924 r.	SANSKRIT 3 (1913)	St Frusquin 22	St. Simon 11	Galopin 3
				St. Angela 11
			Isabel 22	Plebeian 11
				Parma 22
		La Sage 3	Jeddah 1	Janissary 1
				Pilgrimage 1
			Sagitta 3	Isinglass 3
				La Fleche 3
	MOSEL II 12 (1911)	Galtee More 5	Kendal 16	Bend'Or 1
				Windermere 16
			Morganette 5	Springfield 12
				Lady Morgan 5
		Mosul 12	Bona Vista 4	Bend Or 1
				Vista 4
			Monotony 12	See Saw 6
				Orchestra 12

Ojciec jego Sanskrit był nietylko koniem bardzo wysokiej klasy, ale był też jednym z najlepszych stayerów, jakie kiedykolwiek na torze wiedeńskim biegały. Mosel II, matka Vyschrada łączy w sobie również krew stayerów i wykazuje inbred na Bend Or'a, gdyż ojciec jej Galtee More wywodzi swój ród przez Kendal'a od Bend Or, a matka jej Mosul przez swego ojca Bona Vistę wywodzi się również od Bend Or'a.

Jako pewnego rodzaju dziwny zbieg okoliczności należy zanotować następującą rzecz. Derby austr. 1927 r., które Vysehrad wygrał, było Derby jubileuszowe, a mianowicie 60-tem, jakie w Austrji się odbyły; a pierwsze Derby austrjackie rozegrane w Wiedniu dnia 21 maja 1868 roku (6.000 guld. austrj. — $1\frac{1}{2}$ mili ang.) wygrał gn. og. Vysehrad (Starke — MissPartridge) własność księcia Loui Arenberga. Dziwny więc zbieg okoliczności zrządził, że pierwsze Derby austr. i jubileuszowe 60-te wygrały konie o tych samych nazwach.

Drugie miejsce wśród trzylatków austr. ubiegłego roku zajmuje og. sk. gn. *Schönbrunn* po Hapsburg z kl. Splendare właściciel hr. Dion Wenckheim, trener P. Antoine (austrj. część stajni hr. Wenckheima). Zwycięzca Austra Preis 1926 r. zawiódł w początkach swej trzyletniej karjery nadzieje w nim pokładane i chociaż w próbach domowych stale wykazywał brak staminy, ukazując natomiast wielki talent jako flyer, nie chciała stajnia jego w to wierzyć i postanowiono start jego w peszteńskim „Alager Preis“ uchodzącym za rzetelną próbę na Derby. W biegu tym nie wytrzymał dystansu zajmując tylko czwarte miejsce za Vysehradem, Büvesz'em i Sodamint'em. Mimo tego naocznego do-

wodu trener nie dał się przekonać, że Schönbrunn jest znakomitym flyerem, a w dłuższych biegach nie ma nic do szukania — znalazł się przeto u startu w Węgierskiem Derby, gdzie nie odgrywając żadnej roli, kończy bieg bez miejsca. Nareszcie zdecydowano się zrezygnować z udziału jego w długich wyścigach, zmieniono trening i „marszrutę" jego zadań. Startuje zatem w „August-Handicap" (1100 mtr.) i wygrywa ten bieg, bijąc leko 2 dług. wypróbowanych sprinterów jak Koppany i Nador. W Nagrodzie „Teteny" bije jedynego przeciwnika, Szt. Lörincz. Następnie ulega o ½ dług. przeciwko Koppany w „Nagr. Helenföld" (1300 mtr.), a w Nagrodzie „Kartal" (1200 mtr.) zajmuje trzecie miejsce za Monder i De bizony, cedując obu czteroletnim przeciwnikom wagę. W „Austria - Preis" (20.000 szylingów — 1300 mtr.) w Wiedniu zajmuje pod 64½ kg. trzecie miejsce za 2 l. Link'iem 51 kg. i 4 l. Träumer'em 61 kg., bijąc 6 dalszych koni. Następnie wygrywa „Flieger-Remnen" (5000 szyl. — 1200 mtr.), bijąc po walce o krótki łeb Bandi II, Träumer'a i 3 innych rywali. Ostatni swój zeszłoroczny wyścig „Pelzmode Preis" (6.000 szyl. — 1200 m.) przegrywa po walce o szyję do 4 l. Träumera.

SCHONBRUM og. sk.-gn. ur. w 1924 r.	Hapsburg	Desmond	St Simon
			L'Abbesse de Jouare
		Altesse	Amphion
			Marchioness
	Splendare	Golden Sun	Sundridge
			Golden Lassie
		Wild Gean	Sainfoin
			Kentish Cherry

Stelzer, sk. gn. og. po Wool Winder z kl. Rodaun, własność p. L. Urbana zajmuje trzecie miejsce wśród zeszłorocznych trzylatków. Na 11 startów wygrywa 5 wyścigów i zajmuje 2 drugie i 2 trzecie miejsca. Startował zawsze w pierwszorzędnej kompanji a zwycięstwami swemi nad przeciwnikami tej klasy jak Lavina, Dorost, Zeus, Pergola, Gyi lovani, Kardlet, Osculum, Mistletoe, Samara, Träumer, Siess i t. d. dowiódł swą przynależność do pierwszej klasy zeszłorocznych trzylatków. Wszystko przemawia zatem, że w roku obecnym nie zawiedzie pokładanych w nim nadzieji.

STELZER og. sk.-gn. ur. w 1924 r.	Wool Winder	Martagon	Bend Or
			Tiger Lily
		St Windeline	St. Simon
			Queen of the Spring
	Rodaun	Robert le Diable	Ayrshire
			Rose Bay
		Rose of Jeddah	Kendal Royal or Gallinule
			Rose d'Amour

Do najlepszej drugiej klasy należy *Pitykés*, kasztan og. po Prince z kl. Parva sapientia, własność hr. Dion. Wenckheima (austrj. część stajni), który 13 razy startując wygrał 4 pierwsze, 4 drugie i 4 trzecie nagrody.

PITYKÉS og. kaszt. ur. w 1924 r.	Prince	William Rufus	Melton
			Simena
		Princess of Tyre	Pericles
			Transport
	Parva Sapientia	Bankár	Falb
			Bona Dea
		Santa Paula	Common
			Penitent

Pergola, gn. kl. po Percy z kl. Braunau własność stajni Valelma, wygrała 4 pierwsze, 1 drugą i 3 trzecie nagrody na 16 startów; stawiano ją często wobec zadań nie możliwych do rozwiązania, okazywała jednak dużo energji i śmiałości w walce z lepszymi przeciwnikami.

FERGOLA kl. gn. ur. w 1924 r.	Percy	Prince Olaf	Eager
			Hamiltrude
		Langden Gal	Galcazzo
			Miss Langden
	Braunau	Royal Lancer	Royal Hampton
			Lightfoot
		Glaneuse	Triumph
			Harvest

The Coyote, francuski kandydat na wielki Steeple-Chase w Liverpoolu.

Kadêt, kasztan po Ossian z kl. Dajka, własność stajni Katzelsdorf, wygrał na 16 startów 3 pierwsze, 6 drugich i 1 trzecią nagrodę w Wiedniu. W sierpniu brał również udział w międzynar. wyścigach w Baden - Baden, zdobywając tam kilka miejsc płatnych.

KADET og. kaszt. ur. w 1924 r.	Ossian	Le Sagittaire	Le Sancy
			La Dauphine
		Gretna Green	Childwick
			Highland Mary
	Dajka	Gascony	Kendal
			Gas
		Szememfénye	Pardon
			Rubin

Z reszty zeszłorocznych trzylatków ładne momenty w wyścigach wykazywały: Samara, Mistletoe, Woodburn, Fartis, Contra, Sator, Locarno, Henthy, Töhötem, Campidoglio, Karlin, Bombay, Gibraltar II, Schounai, All's Well, Bourbon i w. i.

c.) Czterolatki i starsze.

Najlepszym starszym koniem ubiegłego roku w Austrji był 4 l. kasztan og. *Träumer* po The Story z kl. Dream Girl, właściciel ks. Antoni Esterhazy, trener Houváth jr. Wybitny ten flyer wygrywa przy swym zeszłorocznym debiucie Nagrodę „Marchfeld" (8.000 szyl. — 1300 mtr.) bijąc lekko o trzy czwarte dług. Arbogasta Gyi lovam i 4 inne konie. W Nagrodzie Lady Patroness (5.000 szyl. — 1000 mtr.), zajmuje czwarte miejsce za najlepszym starszym węgierskim flyerem Poeta, Bonheur i Eskimo. W Nagrodzie Kisber öcscse (5.000 szyl. — 1200 mtr.), zajmuje trzecie miejsce za Nador i Bonheur a w Wielkim Letnim handicapie (4.000 szyl. — 1600 mtr.), przychodzi bez miejsca, jak widać mila toru wiedeńskiego była już dla niego za długim dystansem. W Nagrodzie Semmering (4.000 szyl. — 1600 mtr.), zajmuje za Stelzerem i Laviną trzecie miejsce bijąc Kadeta, Bonheur i Mistletoe a w Nagrodzie Tribuswinkel (4.000 szyl. — 1200 mtr.), zajmuje za Bonheur drugie miejsce bijąc Siessa, Utolso i Mariengold. We „Flieger-Handicap (3.000 szyl. — 1100 mtr.) jest trzecim do Siess i Conny a Wielki Handicap Kottingbruun (4.000 szyl. — 1600 mtr.) wygrywa pewnie 1 dług. bijąc Boxerl II, Stelzera i 9 dalszych rywali. W Nagrodzie Freudenau (1200 mtr.) zajmuje trzecie miejsce za Siess'em i Petunią a w handicapie Zwycięzców jest znowu trzecim za Zupair i Geo przed Siess'em i 8 innymi końmi. W Austria Preis (20.000 szyl. — 1300 mtr.) ulega po zaciętej walce o szyję najlepszemu węgierskiemu dwulatkowi Link'owi bijąc jednak elitę austrjackich i węgierskich flyerów i pierwszorzędnych dwulatków, tudzież znakomitą niemiecką 2 l. klacz Aditja (Fervor-Aversion), własność Głównej Stadniny Altefeld, którą specjalnie na ten wyścig do Wiednia wysłano. We Flieger Rennen (5.000 szyl. — 1200 mtr.) zajmuje za Schönbrunn i Bandi II trzecie miejsce i wygrywa ostatni swój zeszłoroczny wyścig „Pelzmode - Preis" (.6000 szyl. — 1200 mtr.) bijąc po walce szyją Schönbrunn, Ralo i Freyung.

TRAUMER og. kaszt. ur. w 1923 r.	The Story	Sundridge	Amphion
			Sierra
		Sweet Story	Peppermint
			Stourfield
	Dream Girl	Adam	Flying Fox
			Amie
		Sage Dank	Matchbox
			Micsoda

Następne miejsce zajmuje 4 l. gn. og. *Siess* po Slieve Gallion z kl. Babér, własność stajni Valelma, trener Martinkovich. Na 11 startów wygrywa 4 wyścigi i zajmuje 2 drugie i 2 trzecie miejsca. Zwycięstwo odniósł w Nagrodzie Good Hope (2.000 szyl. — 1300 mtr.) bijąc Ingram i Bonheur, we „Frühlings—Reunen (4.000 szyl. — 1200 mtr.) bijąc Bonheur i Arbogast, we „Flieger Handicap" (3.000 szyl. — 1100 mtr.) bijąc Conny, Träumera i Geo, tudzież w Nagrodzie Freudenau (4.000 szyl. — 1200 mtr.) bijąc lekko o trzy czwarte dług. Petunie, Träumera i 4 inne konie. Jako wybitny flyer odegra on w tym sezonie jedną z poważniejszych ról.

SIESS og. gn. ur. w 1923 r.	Slieve Gallion	Gallinule	Isonomy
			Moorhen
		Reclusion	St. Florian
			Penserosa
	Babér	Falb	Matchbox
			Fantasie
		Badaros	Bona Vista
			Farsang

Zeus, 5 l. gn. og. po My Prince z kl. Girl Guide, właściciel Mr. Welcome, trener Long. Typowy ten stayer zwycięstwem swem w Nagrodzie Buccaneer (8.000 szyl. — 3200 mtr.) nad przeciwnikami takimi jak Lavina, niepobita dotychczas Parola (Pázmán—Robinette), Siklos, Samara i Jaka dowiódł swej wysokiej klasy. Najważniejszą rzeczą u ogiera tego jest kwestja jeźdzcy; wymaga on żokeja o żelaznej ręce, czego też dowiódł swym zwycięstwem w Nagrodzie Buccaneer, mając w siodle atletę - żokeja Geza Janka, który obecnie stale w Niemczech jeździ, będzie pierwszym żokejem Głównej Stadniny Altefeld.

ZEUS og. gn. ur. w 1922 r.	My Prince	Marcovil	Marco
			Lady Villikins
		Salvaich	St. Simon
			Muirnium
	Girl Guide	Pilot	Pell Mell
			Amondell
		Southern Cross II	Meteor
			Resplendent

Następne miejsca zajmują *Dominik* 6 l. og. kaszt. po Dagor z kl. Mary Carmichael, własność stadniny Kleinhart, *Lügner* 5 l. wał. kaszt. (Javornik—Lüge), własność stajni Breslau, *Xantos* 4 l. og. kaszt. (Pázmán - Ximenia), właściciel bar. Dr. Alf. Rothschild, *Simplicissimus* 5 l. og. gn. (Kokoro-Sárika II), właściciel Mr. Sillery, dalej Sirius 4 l., Délilány 4 l., Janus 5 l., Lumperl 4 l., Osculum 4 l., Bully 4 l., Conny 4 l., Inpavi 4 l., Mister Strutz 4 l., Furie 4 l., Gogonendro 4 l., Pommard 6 l., Aubogast 6 l., Marathon II 4 l. i w. i.

Kończąc przegląd zeszłorocznych wyścigów w Austrji, zaznaczyć musimy, że przechodziły one w ostatnich latach bardzo ciężki kryzys na który różne okoliczności się złożyły. Szczęśliwą więc myśl austrjackiego Jockey Clubu, powołania do życia w wiedeńskim meetingu derbowym „tygodnia międzynarodowego", którego clou stanowi Wielka Nagroda Austrji (128.000 szyl.), należy powitać jako zapowiedź nowej ery, budzącej z letargu słynne ongiś, a zamierające ostatnimi czasy wyścigi wiedeńskie i ściśle z niemi związaną hodowlę austrjacką.

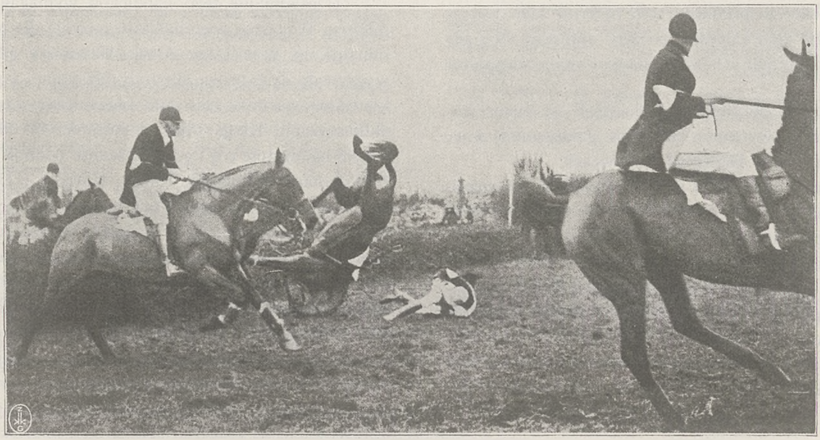
Janusz Włodzimierski.

O objektywizm w hodowli.

(Dokończenie)

Tak, jak sprawy dziś stoją, można jedynie ostrożnie i z dużą rezerwą i zastrzeżeniami co do względności sądu mówić: *„zdaje się, że na razie ogier x jest lepszy od innych"*. To „na razie" może będzie można wykreślić i wyższość temu lub owemu ojcu kategorycznie przyznać, ale na to konieczne są jeszcze lata prób wyścigowych. Z dotychczasowego egzaminu — to napewno powiedzieć ma się prawo — wyszły zwycięsko, bo miały na złożenie tego egzaminu czas, Fils du Vent i Mości Książę i podporządkowywanie tych klasowych w całym tego słowa znaczeniu ogierów Schalkowi tylko dlatego, że dał po doskonałej krwi matce pozagrupowego, choć nie klasowego, Pana Prezesa, ale jednocześnie i braka zdeklarowanego — Izydor Katza, wydaje się oczywistym i niezaprzeczalnym „lapsus pennae".

yarda, i te, jakie jeno na bazie subjektywnej sympatji i woli właściciela odpowiadać miały, wielu z hodowców uważało za szczyt postępu mieć klacz pokrytą Parsifalem. Naturalnie powierzchownym byłoby mniemanie, iż Parsifal zawiódł dlatego, że Walkirja trzylatką wygrała to samo co — Jaazband lub Izydor Katz, jak i zgoła błędnym ferowanie zdania o reproduktorze z występów jednego produktu. Jest prawdopodobne, że Parsifal okaże się czołowym w pełni reproduktorem i że zakochani w nim onego czasu sportsmani postawili „na rouge", nie „na noir", jakoteż, że Walkirja czterolatką zrehabilituje swą trzyletnią dewenę; stajnia liczy ją bardzo, zasłużony jej hodowca miałby wynagrodzone trudy, jakich nie szczędzi stadu z rzetelnym zapałem, lecz na powyższym przykładzie wykazuje się jasno, jak dalece należy

Książe Walji dosiada własnego konia Degomme w wyścigu „The Welsch Guards Race" jednym z najtrudniejszych Cross country w Anglji, wygrywając ten wyścig o dwadzieścia długości.

Dużo znaczy w hodowli moda w tym rozumieniu, że gdy zacznie biegać nieźle jakiś produkt po ojcu dopiero się uwydatniającym, niektórzy hodowcy gremialnie posyłają do tego ogiera klacze, nie pytająś wtedy, czy ten ogier krwią odpowiada, czy budową się z matką harmonizuje. Jest to sui generis pęd owczy, którego potem ciż hodowcy nieraz żałują. Ukazała się w 1926 r. Walkirja, doskonale sformowana i ujęta dwulatka, mająca wczesne warunki rozwoju, zatem przewagę i atuty nad rówieśnikami, dojrzewającymi wolniej, później, chociaż dzięki temu pewniej, jak to zresztą na przykładach Fali III. czy Herkulesa się uwidacznia niezbicie. Nadaremno ostrożne głosy wskazywały, że jaskółka pierwsza nie stwarza wiosny, że więc otoczenie bezkrytyczne nimbem nadzwyczajności Parsifala i uznanie go z punktu za wyjątkowego konia jest conajmniej przedwczesne. Poczęto do Parsifala „na łapu capu" posyłać klacze, i te, które się nadawały pod tego potężnego przedstawiciela krwi Ba-

w hodowli sondować zjawiska pryzmatem objektywizmu, nie mody i wypływającej z niej subjektywnej oceny.

Są dane, że obecnie wybijają się Illuminator i Parachute. I to nie dane, poparte suchymi cyframi, lecz tak występami dzieci z jednej strony jak ubocznymi okolicznościami z drugiej. Fakt, że dzieci Parachute'a nietylko w tym roku, lecz stale, uczestniczą równo, że wszystkie prawie w tym lub innym zasięgu, lecz niewątpliwym, trącą o klasę (Granat II., Ave, Parnas) jest dużomówny przy równoczesnym uwzględnieniu, iż, jak dotąd, Parachute wyzyskany nie był. Illuminatora kolosalnym atutem jest Herkules, wprawdzie po matce, nie odznaczającej się niczym lepszym, nawet w kategorjowych granicach, pod wyścigowym względem, lecz pochodzącej zato z cennej krwi Carbina, dużym również Ibanez, choć znów przeciwnik Illuminatora może mu rzucić oskarżenie, że jego najlepszy — o ile się zdaje — produkt, Fatima, biega doskonałą matką Aragwą, a Illuminator nie

zdołał się uchronić od dania i koni słabszych. W stosunku do każdego ogiera tenże zarzut uplastycznić można i każdy ogier może mieć swoje plusy i minusy, jakich realnym sprawdzianem jest dopiero karjera przychówku długa, równa i pożyteczna. Przypomnieć warto przedwojennego Sąsiada aby dojść do wniosku że — przed niewodem „linów ostatecznych sądów“ łowić nie sposób.

Autor omawianego artykułu jest zdania, iż na wymienionej liście ogierów kończą się ogiery wartościowe, słowo jeszcze poświęca Coriolanusowi oraz, naogół mało znanemu, Rock-Royowi. Jest to postawienie sprawy wadliwe. Czyż można nie interesować się Harrierem, synem tylko — Harry of Hereforda — ojca Ruty, czyż można przechodzić do porządku dziennego nad Palatinem albo Ballyheronem, dopiero jesienią 1927 r., i to wcale udatnie, prezentującym swój przychówek. Pominięcie Stawropola, syna Spearminta, zatem wnuka Carbina, a po matce idącego z bezcennej krwi Rulera, zbagatelizowanie Wily Attorneya, syna „tylko“ Tredenisa, a wnuka Kendala, z nadmienieniem, „reszta ogierów do produkcji czystej krwi nie nadaje się“ jest, zapewne, cum bona fide wygłoszonym zdaniem, lecz niesłusznym, przez to samo wprowadzającym w błąd. Zdanie to fundowane jest tylko na podstawie, że produkty tych ogierów albo jeszcze wcale nie biegały, albo zaledwie poczęły ujawniać swe siły na torze, eo ipso nie było ich w wzmiankowanym statystycznym spisie.

Objektywizm i cierpliwość w hodowli są konieczne. W przeciwnym razie wytwarza się chaos, gmatwanina pojęć i poszczególny hodowca błądzi po manowcach.

Sądzić trzeba, że artykuł p. Szczypiorskiego, poruszając tak żywotną i ważką sprawę doboru reproduktorów, oświetlając ze specyficznego punktu widzenia, przyczyni się, wywołując komentarze, do ożywienia opinji i prób ujednolicenia tejże. W tej mierze mogłyby się przysłużyć indywidualne handicapy, podawane w naszym piśmie odnośnie wartości ogierów przez pojedyńczych hodowców, z nich możnaby, na bazie jednak objektywnych przedewszystkiem wyników, wypośrodkowywać stopniowo krytyki i ustalać poglądy.

Według mojego handicapu klasyfikacja wypadłaby następująco, z postawieniem atoli tak wyników torowych, jak i krwi, procesu aklimatyzacji, odpowiedniego wyzyskania ogiera, budowy i t. p.

Mój handicap:

0)	Fils du Vent — hors concours		9) Manton	57½ kg.
			11) Ballyheron	57 kg.
0)	Mości Książe — ditto		12) Harsona	58½ kg.
1)	Illuminator	62 kg.	12) Harlekin	58½ kg.
1)	Parachute	62 kg.	14) Balthazar	56 kg.
3)	Alaric Victor	61 kg.	15) Kentish Cob	55½ kg.
3)	Albula	61 kg.	16) Huszar II.	55 kg.
3)	Morganatic	61 kg.	16) Wily Attorney	55 kg.
7)	Oszczep	59½ kg.	16) Bob	55 kg.
6)	Carabas	60 kg.	19) Schalk	54 kg.
8)	Kings Idler	58 kg.	19) Parsifal	54 kg.
9)	Blue Danube	57½ kg.	21) Arak	54 kg.
	Coriolanus	— ?		
	Stawropol	— ?		
	Harrier	— ?		
	Palatin	— ?		

Uzasadnianie tego handicapu wymagałoby zbyt wiele miejsca. Wyjaśnię więc niektóre pozycje dla przykładu. Illuminator np. daje 1 kg. Alaric Victorowi, gdyż jego dzieci wygrywały dystansowe nagrody klasyczne, a ogier miał niekorzystne warunki jako koń zagraniczny, czyli podlegający aklimatyzacji. Kings Idler w stosunku do Mantona góruje w tym handicapie o ½ kg., jego szanse podnosi stawka z 1925 r. (Garonna, Goldyngua, Runa). Harsona z Harlekinem stoją „head ad head“, gdyż tak mniejwięcej ich mierniki — Don Carlos i Chum są sytuowane. Schalk jest postawiony na równi z Parsifalem, bo po za Panem Prezesem i Walkirją ich conta są dotąd białe, niepewne. Arak dawał z doskonałymi leszńowskimi matkami Arala czy Alliera. Oczywiście, handicap ten nie może mieć pretensji do nieomylności, a jest wyłącznie jednostkowym spostrzeżeniem i skromną próbą ożywienia martwego terenu opinji i rachub. Errare humanum est.

Zbigniew Dobiecki.

PRZERACHOWANIE WAG I MIAR ANGIELSKICH NA SYSTEM METRYCZNY.

I. Wagi angielskie.

Kilogr. na stony				Stony na kilogr.			
Kil.		St.	Fun.	St.	Fun.		Kil.
40	=	6	4	5	7	=	35
42	=	6	8	6	0	=	38
45	=	7	1	6	7	=	41
47	=	7	6	7	0	=	44,5
50	=	7	12	7	7	=	47,5
52	=	8	3	8	0	=	50,5
55	=	8	9	8	7	=	54
58	=	9	2	9	0	=	57
60	=	9	7	9	7	=	60
62	=	9	11	10	0	=	63,5
65	=	10	3	10	7	=	66,5
68	=	10	10	11	0	=	70,5
70	=	11	0	11	7	=	73
72	=	11	5	12	0	=	76
75	=	11	12	12	7	=	79,5
78	=	12	4	13	0	=	82,5
80	=	12	8	13	7	=	85

II. Wzrost koni.

1 m. 12	11 hands	1 m. 42	14 hands
1 m. 17	11,5 „	1 m. 52	15 „
1 m. 22	12 „	1 m. 63	16 „
1 m. 27	12,5 „	1 m. 73	17 „
1 m. 32	13 „	1 m. 83	18 „

III. Tabela dystansów.

201	metrów około	1 furlonga
402	„ „	2 furlongi
804	„ „	pół mili
1.006	„ „	5 furlongów
1.207	„ „	3/4 mili
1.609	„ „	1 mili
2.011	„ „	1 mili i 1/4
2.213	„ „	1 mili 3 furlongów
2.414	„ „	1 mili i pół
2.615	„ „	1 mili 5 furlongów
3.017	„ „	1 mili 7 furlongów
4.023	„ „	2,5 mili

K R O N I K A.

KRAJOWA.

— Z toru wyścigowego.

Niespełna za miesiąc nastąpi otwarcie wiosennego sezonu wyscigowego, to też stajnie z zimowisk zaczynająsię już ściągać. Przyszły na tor już dawniej stajnia 26-go Pułku Ułanów Wielkopolskich, 1-go Pułku Ułanów Krechoweickich, 9-go Pułku Strzelców Konnych, p. Z. Wójtowicza, później nieco pojawiła się na torze wyścigowym bar. L. J. Kronenberga. W końcu ubiegłego tygodnia sprowadzona została stajnia P. K. Dzierzbickiego i p. E. Grzybowskiego. W niedzielę przybyła stajnia J. hr. Czarneckiego i „Ktery Szepietów".

Robota od dłuższego czasu idzie zupełnie prawidłowo, tory piaskowy i orany były w doskonałym porządku, po czwartkowym deszczu w niektórych miejscach stanęła woda, co wstrzymało trenerów od ostrzejszej roboty, kompletnej przerwy jednak nie było.

W stajni 26-go Pułku Uł. Wielkopolskich doskonale przezimowała Frasquita II., sformowana już w wieku dwuletnim Goldynga wygląda bardzo dobrze i znać na niej doskonałą zimową robotę, obiecujący Sac - à - Vin już kilka dni nie pokazuje się na torze.

W stajni 1-go Pułku Ułanów Krechowieckich ślicznie wygląda crack stajni Pirat, podrósł niewiele, lecz zmężniał i wygląda na wypracowanego przez zimę dostatecznie, bardzo mało za to się zmieniła doskonała w dwuletnim wieku Czataldża, Irish Bee i Trilby niewiele zyskały przez zimowe miesiące. Starsze konie Bagnet II., Durban, Jemioła, a szczególniej Amor wyglądają znakomicie.

Bardzo dużo pracowała w zimie widocznie stajnia 9-go Pułku Strzelców Konnych, konie tej stajni, obłożone mięśniami, robią doskonałe wrażenie. Znacznie zyskały Herold i Kaprys, mniej może crack stajni Samson. Pan Prezes i Colonel wyglądają znakomicie. W stajni p. Z. Wójtowicza, iprócz starych znajomych Taniny i Kin-Fo, przyszło do Warszawy jeszcze 5 koni niebardzo znanych z performance i pochodzenia, w tem dwa dwulatki po Schalku. W tych dniach padł na tężec 3-let. ogierek tej stajni Pogrom po Velox i Zaryfa.

W stajni bar. L. J. Kronenberga nie urósł wiele lecz zmężniał i sformował się znacznei Zbir. Dobrze wyglądają Komtur i Urwipołeć, oraz trzyletnia Wichura II. Na uwagę zasługuje w tej stajni 2 l. og. gn. syn Ruty i Coriolanusa Acan o bardzo wyścigowym typie.

Konie ze stajni p. K. Dzierzbickiego ujrzeliśmy na torze dopiero w piątek, trudno o nich więc udzielić bliższych wiadomości, naogół stajnia wygląda dość „w ciele" i za małymi wyjątkami w początkach sezonu prawdopodobnie biegać będzie bardzo oględnie. Bardzo rozwinęły się w ciągu zimy Rapsod i Mag, który dwulatkiem nie biegał. Bakarat i Heure Bleue również ładnie wyglądają, to samo można powiedzieć o Dziwo II. Ślicznie wyglądają, lecz również są zielone na oko starsze konie tej stajni Flos i Reine Seule. Najlżej się prezentuje stary znajomy Dziryt. W stajni tej wyróżnia się linjami wyścigowymi dwulatek Aurelius syn Stavropola i Dźwiny II., czyli półbrat po matce Embacha i Fali III.

W stajni p. E. Grzybowskiego ogromnie zyskał w przeciągu zimowych miesięcy Wiking i zrobił się niezmiernie podobny do ojca swego Balthazara, doskonale wygląda Iwonka. Starsze konie Forward i Granat wyglądem swym nie pozostawiają nic do życzenia, mało się zmienił za to półbrat doskonałego Granata trzyletni Imre.

Stajnie J. hr. Czarneckiego i Ktery Szepietów przyszły tak późno, że narazie o nich powiedzieć niewiele możemy, reszta stajen wyścigowych spodziewana jest na torze dopiero po Świętach Wielkiejnocy t. j. między 12-ym i 15-ym kwietnia.

O stajniach zimujących w Warszawie podamy wiadomości w następnym numerze.

— Klasyfikacja trzylatków 1928 r.

W miesiącach zimowych przed rozpoczęciem wyścigów roku bieżącego, młoda generacja zeszłorocznych dwulatków zostaje przez handicappera klasyfikowaną i obciążoną wagą według wykazanej dwuletniej formy.

W Anglji zimowy Free handicap budzi przez długie miesiące duże zainteresowanie kół sportowych. Dyskusje na ten temat czy się handicaper pomylił czy też nie wywołują spory. Analogiczną sytuację, lecz w formie mniej intensywnej, wywołuje ogłoszenie wag na Handicap Optional, zaś w Austrji Offenes Handicap, a w Polsce Handicap Otwarcia.

Handicapy takie posiadają właściwie jedynie znaczenie teoretyne, gdyż zazwyczaj nie są zbyt wysoko uposażone, zaś konie klasowe z powodu dużego obciążenia, udziału w nich nie biorą.

O ile wagi minimalne trzylatków w czterech państwach przedstawiają pewnego rodzaju analogję, o tyle wagi maxymalne się zasadniczo niezmiernie różnią, ponieważ wśród najlepszych trzylatków w Anglji Fairway, The Hermit II i Buland otrzymały dużo niższą wagę od wybitnych trzylatków w innych krajach. Poniżej podane zostaje zestawienie takich Handicapów w pięciu państwach.

POLSKA

Batiar	67	Garonna	56
Etyl	64,5	Giaur	58
Pirat	61,5	Żupan	58
Miss Mistinguett	59,5	Biskra	55
Birma	58,5	Epizod	57
Battaliana	57,5	Heure Bleue	54,5
Goldynga	58	Erudyt	56,5
Dziwo	57	Zulus	56
Chazi	58,5	Estella II.	54
Elija	56,5	Najniższa waga	
Ibanez	58	Poranek	40

ANGLJA

Fairway	57	Guards - Parade	54
The Hermit II.	57	Grotesque	53
Buland	57	Garnock	53
Gang Warily	55,5	Toboggan	51,5
Flamingo	55,5	Scuttle	51
Black Watch	55	Nance	50,5
San Marino	55	Jurisdiction	50,5
Golden Araby	55	Thackeray	50,5
Sunny Trace	55	Guadiana	50,5
Ranjit Singh	55	Najniższa waga	
Comediennec	54,5	Silway	40,5

FRANCJA

Kantar	62	Moonshire	57
Mourad	61	Motrico	57,5
Bubbles	59,5	Xander	57,5
Balmoral	59	Cuckoo	57
Palais Royal	58	Marot	57
Erica	58	Roanouga	57
Cesiona	58	Lost Friend	56,5
Miel Rosa	58	Highjinks	56,5
Opaline	58	Tatoule	56.5
Winnipeg	57,5	Mondovi	56
Costette	57,5	Kerka	51,5

AUSTRJA

Eisberg	72	Nimrod	57
Old Fellow	66,5	Vercse	57
Ralo	65	Nezz ram	56,5
Freyung	64	Samun	56,5
Parvus	61	Brixia	56
Halina	60,5	Sugar	56
Bride	59	Fantast	55
Marya II.	59	Arnus	53,5
Nobleman	58,5	Rosencavalier	53
Workman	58	Schneerose	39
Don Carlos	57	Najniższa waga	

WĘGRY

Link	70	Pharao	61
Ibikus	68	Stable - pride	60,5
Tiszavirág	68	Azra	60,5
Bizalom	65,5	Bunkó	60
Nesze	64	Adamello	59,5
Rabogó	63,5	Passereau	59
Sita	63	Mavriki	58,5
Gyöngyhalász	62	Beeses	58,5
Bánat	61,5	Sakkmester	58
Rum	61,5	Promise	41,5
Pajzán	61,5	Najniższa waga	

— **Na konkursy hippiczne do Nicei,** które mają się tam odbywać od 18-go do 29-go kwietnia Polska ekipa w składzie ppułk. Rómmel, rotm. Królikiewicz, rotm. Dobrzański, por. Szosland, por. Zgorzelski, por. Gzowski, por. Pieczyński i por. Szalega wyjeżdża 10-go b. m. Konie w liczbie 18 wysłane zostały we wtorek 3-go kwietnia. Po konkursach Nicejskich ekipa nasza przyjąć ma udział w międzynarodowych wyścigach w Brukselli.

— **Grono oficerów I-go pułku Szwoleżerów im. Józefa Piłsudskiego** organizuje stajnię wyścigową, którą ma zarządzać ks. Girej Ñauzurow. Głównym inicjatorem stajni jest dowódca tego pułku pułkownik Wieniawa-Długoszewski. Trenerem i żokejem ma być K. Chatisow. Na razie nabyte zostały do stajni tej od p. St. Ostoja-Ostaszewskiego 9 l. og. gn. Azamat po Bempo i Księżna Litewska i kaszt. Lettre d'Amour po Wily Attorney i Elaunay, oraz w Małopolsce 3 l. kl. Inez po Gamrat Roksaja, oraz trzy dwulatki: og. gn. Passe Partout po Harsona i Pehely, 2 l. og. kaszt. Brelok po Vadi Halfa i Kołatka i 2 l. kl. kaszt. Moja Miła po Oszczep i Kobra.

— **P. St. Grzybowski** nabył od p. Verkay'a roczniaki stada p. B. Ziętarskiego gn. og. Burłaka po Balthazar i Barbara, córka doskonałej Vampuki, i kl. kaszt. Miss Ball po tymże ogierze i cennej krwi Mur, sprzedał zaś p. W. Verkay'owi matki stadne Dodo po Azutan i Per Belle oraz Astartę po Rycerz i Nasza Pani córce słynnej Tempete.

— **P. K. Zieliński** objął stanowisko managera w stajni p. M. Róga.

— **Polski Związek Jeździecki.**

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, został zatwierdzony Statut „Polskiego Związku Jeździeckiego" jednoczącego stowarzyszenia, uprawiające na terenie Państwa Polskiego sporty konne.

W charakterze założycieli Statut podpisali. Płk. Zbigniew Brochwicz-Lewiński, Szef Dep. Kawalerji M. S. Wojsk., Fryderyk Jurjewicz, Dyrektor Depart. Minist. Rolnictwa i Tadeusz Michalski — adwokat.

— **Dnia 19 marca b. r.** odbyły się w koszarach Ulanów Ks. Józefa Poniatowskiego w Rakowicach tradycyjne zawody konne w Dniu Święta pułkowego, z następującymi wynikami:

Konkurs oficerski:

1. nagroda honorwa ofiarowana przez P. Jerzego Kossaka, por. Wolski — Monus;

2. nagroda honorowa ofiarowana przez P. P. Oficerów rez. tegoż pułku, por. Tetmajer — Migdał;

3. nagroda honorowa ofiarowana przez Korpus oficerów czynnych pułku, por. Tetmajer — Minerwa.

Knkurs podoficerski:

1. nagroda ofiarowana przez P. P. Oficerów rezerwy pułku, wchm. Wilk;

2. nagroda ofiarowana przez Pana Kielmana, w postaci bardzo ładnego okazu trzody chlewnej, st. wchm. Rodzynkiewicz;

3. nagroda ofiarowana przez Korpus oficerów czynnych pułku, st. wchm. Bednarski.

W przerwach pokazano woltyż rekrutów, który się głównie przyczynił do wesołego nastroju publiczności.

— **P. M. Jędrzejowicz** wydzierżawił klacz Marpessa ur. 1925 po og. Wily Attorney z kl. Pernizios, panu St. Zarczewskiemu.

— **Redakcja otrzymala z Paryża** ostatnie wydanie „Revue des Eleveurs 1927 r. Dział Polski jest bardzo szeroko traktowany, a całość nader interesująca. Książka jest do nabycia w Redakcji Jeźdźca, po cenie 30 złotych (bez oprawy).

— **Wiedeński Sport** w ostatnich trzech numerach podaje wyczerpujące artykuły, naszego korespondenta p. Janusza Włodzimirskiego, dotyczące wyników Kampanji wyścigowej 1927 roku w Polsce.

— **Wykaz źrebiąt**

u p. A. Olszowskiego w Jacentowie:

L. p.	Nazwa konia	Rok urodz.	Ojciec	Matka	Uwagi
1	Chłopak	1928	Illuminator	Titina	
2	Czemu nie?	"	"	Szanaszet	
3	Chluba Polm.	"	"	Polmoodie V	$^{63}/_{64}$ krwi ang
4	Czykita	"	"	Fifi	ur. w Kozienic.
5	Contra	"	Parsifal	Faustine	" "
6	Cesia	"	Illuminator	Fama	p. H. Wojtowicz
7	kl. kaszt	"	Parther	Sole mio	p P. Popiela
8	og kary	"	Manton	Kasztelanka	p. H Wojtowicz

u p. C. Baczyńskiego w Śmiłowie:

L. p.	Nazwa konia	Rok urodz.	Ojciec	Matka	Uwagi
1	Sandomierka	1928	Parsifal	Sandomierzanka	kl. kara

ZAGRANICZNA.

— Telegram własny.

— Lincoln 28 marca.

Lincolshire Handicap Ł 1880, 1600 mtr.

1. 4 l. og. gn. Dark Warrior po Happy Warrior i Othello's First $51^3/_4$ kg.

2. 4 l. og. gn. Philammon po Sunstar i Hypatia $47^3/_4$ kg.

3. 4 l. og. gn. The Mohawk po Mohacz i Athgarvan Lass, $50^1/_4$ kg.

Zwycięzca był notowany 1 : 20.

Dark Warior w roku zeszłym biegał jedenaście razy, wygrywając dwa razy nieduże Handicapy, z wagą 52 — 53 kg.

Rodowód zwycięzcy.

Ur. u p. Cummenius w Anglji w 1924 r. og. c. gn.

DARK WARRIOR.

1914. Othello's First I		1911. Happy Warrior 22	
Klacz po	Othello 8	Sweet Lassie	Sundridge 2
Gen. Simons 2	Desmond 16	Orme 11	Amphion 12
Childwick 19	St. Simon 11	Ormonde 16	Speculum 1

Meeting w Lincolnshire, po długiej zimowej przerwie jest pierwszym dniem wyścigów płaskich w Anglji. Poza dużym handicapem w dniu tym zostaje rozegrany również pierwszy wyścig dla dwulatków — Brocklesby Stakes Ł. 775.

Lincolnshire handicap został w roku zeszłym wygrany przez Priory Park drugie miejsce zajął Orhidos zaś trzecie wyborny francuski syn Tediego - Asterus.

Brocklesby Stakes 1600 mtr. dla 2-latków.

1. og. c.-gn. Murphy po Pomme de Terre z kl. Dromana (8—12);

2. kl. gn. Jonian Tairy po Milesius z kl. What a Fairy (8—9);

3. kl. gn. Paprika po Hapsburg z kl. Bronx (8—9).

Zwycięzca należy do p. Wilmont i był dosiadany przez Champion Jockeja Gordon Richards. Bez miejsca 9 koni.

Batthyany Plate Ł. 342 1600 mtr.

1. w. kaszt. Canfield po Phalaris z kl. Candescent (8—11);

2. kl. kaszt. Pricelist po Prospector z kl. Peggy Prince (7—9);

3. og. kaszt. Flying Phoenix po Flying Orb z kl. Park Lasse (7—6).

Bez miejsca 9 koni. Zwycięzca należy do bar. de Tuyll, dosiadany przez E. Gardnera.

Liverpool, 30 marca.

Grand National Steeple Chase.

1. w. gn. Tipperary Tim 10 l. po Cipango i Last Lot waga 10 st.

2. w. g. Billy Barton 10 l. po Huon i Mary le Bus waga 10,11.

Zwycięzca należy do p. H. Bruce i był dosiadany przez Mr. Dutton. Startowało czterdzieści kilka koni z których tylko dwa doszły do mety.

— Wyścigi w Saint-Cloud.

Wyścigi 19 marca odbyły się przy pogodzie już całkiem wiosennej, która spowodowała bardzo liczny zjazd.

Główna nagroda dnia Prix Sardanapale dała pole nadzwyczaj interesującej walce, która skończyła się zwycięstwem Boudy. Florin biegł za grupą składającą się z prowadzącego początkowo Mascota, Boudy, Edena, Le Grand Frisson i Petit Boba. Na prostej Bouda wziął górę nad atakującym go bezskutecznie Edenem, wygrywając o pół długości, trzecie miejsce utrzymał Petit Bob przed Accalmie i Le Grand Frisson.

Prix Sardanapale. 30.000 fr. dyst. 2400 mtr.

1. Bouda 4 l. og. gn. 56 kg. po Zerdust i Bouche Close, p. Ternyck.

2. Eden 4 l. og. gn. 56 kg., p. Edmond-Blanc.

3. Petit Bob 4 l. 56 kg., p. Jules Fribourg.

4. Accalmie 4 l. 55½ kg., p. Mortimer Davis.

Prix de la Chataigneraie. 15.000 fr. dyst. 2000 mtr.

1. Prince d'Alep 4 l. og. gn. 53 kg. po Aleppo i Petrimolle, p. Moulines.

2. Belluaire 4 l. og. gn. 49½ kg., p. Maurice Puech.

3. Nectar 4 l. og. gn. 55 kg., p. Levis Chanler.

Prix Praline. 12.500 fr. dyst. 1500 mtr.

1. Coctane 3 l. 50½ kg. po Ecouen i Cocagne, p. Octave Homberg.

2. La Gargale kl. gn. 3 l. 55 kg. p. Levis Chanler.

3. Careste kl. gn. 3 l. 49 kg., p. Fernandez.

Rodowód zwycięzcy nagrody „Prix Sardanapale".

Og. gn. ur. 1924 r. u M-me P. Chedéville BOUDA.

1916. Bouche Close 22		Zerdust 20	
Babel 22	Jacobi 2	Zingara 20	Sans Souci II 3
*) Lauzun 3	Rabelais 2	Le Sancy 4	Le Roi Soleil 5
St. Simon 11	St. Simon 11	Atlantic 3	Heaume 2?

— Wyścigi w Saint Cloud.

W sobotę dnia 24 marca odbyły się wyścigi w Saint - Cloud. Frekwencja publiczności jak zwykle bardzo duża, pomimo że pogoda bardzo nie dopisała, ostatnie dwa biegi rozegrane zostały podczas ulewnego deszczu.

Największą nagrodą dnia była Prix Consul, która dała pole zażartej walce między Burlington Arcade i Bienfait, który od początku gonitwy szedł ostrym tempem, przed trybunami już Burlington Arcade, Sganarelle i Néoloque przyłączyły się do niego zostawiając resztę współzawodników o parę długości poza sobą, prowadziły do końca Burlington Arcade i Bienfait, w ostatniej wreszcie chwili Burlington Arcade wyrwał się o pół długości wygrywając wyścig, drugie miejsce zajmuje Bienfait, trzecie Suzerain.

Rezultat dnia:

Prix Consul ngr. 50.000 fr., dyst. 3.600 mtr. Wygrane o 3/4 dł. w 4 m. 33 sek.

1. Burlington Arcade 5 l. og. gn. 52½ kg. po Birlingham i Wagtail p. O. Mills.

2. Bienfait 5 l. og. gn. 54 kg. p. Dicran Kalekian.

3. Suzerain og. gn. 4 l. 52 kg. p. Jean Stern.

Handicap de Printemps nagr. 30.000 fr. dyst. 1.600 mtr. Wygr. w 1 m. 52 s. o 3/4 dł.

1. Barcheta kl. gn. 4 l. 56½ kg. po Rabelais i La Chinita p. de Valderas.

2. Belluaire og. gn. 4 l. 52 kg., p. Maurice Puech.

3. Nectar og. gn. 4 l. 55 kg., p. Levis Chanler.

Prix le Justicier. Nagr. 12.500 fr. dyst. 2000 mtr. Wygr. w 2 m. 24 s. o 4 dł.

1. Whirligig og. gn. 3 l. 56 kg. po Souviens Toi i Whippoorwill, p. de Llano.

2. Saxophone og. gn. 3 l. 54 kg., p. Marchand.

3. Alberon og. gn. 3 l. 56 kg., p. du Roy de Blicquy.

— Francja.

Sir Mortimer Davis. Licząc lat 70 zmarł w Cannes Sir Mortimer Davis, znany miljarder trustu kanadyjskiego i właściciel stajni wyścigowej. Od 1925 roku brał czynny udział w wyścigach francuskich, a największym jego tryumfem było zwycięstwo jego klaczy Fairy Legend (po Dark Legend) w zeszłorocznem Prix Diane (franc. Oaks). Zpośród jego koni, które trenuje H. Count w Chantilly wyróżniły się jeszcze Accalmie i Briscart II; wysoko cenione w stajni King's Lynn i Quien Sabe dwulatkami w roku ubiegłym nie biegały, a z tegorocznych dwulatków są najlepszymi Medary II, Sandro, Quemazon, Siberic i Nausicaa, którym wielką przyszłość przepowiadają. Jak się dalsze losy tej stajni po śmierci właściciela ukształtują, jest narazie niewiadomem; prawdopodobnie obejmie ją i dalej prowadzić będzie młoda wdowa po zmarłym, w której barwach już jedna klacz, Mary Legend, roku zeszłego biegała.

W *Prix des Sablons* (100.000 fr. — 2000 mtr.) 1 kwietnia b. r. nastąpi tegoroczny debiut derbisty francuskiego 1927 r. Mon Talisman'a. Przeciwnikami jego ze starszych koni będą 5 l. Rialto, Nino, Soubadar i 6 l. Orange Pip, a z rówieśników Flamant, Fortunio,

*) albo Railleur s. St. Simon.

Le Polisson, Fenimore Cooper, Songe, Le Grand Frisson, Chicardeau, Quincam poix, Le Parquet, Bellecour, Farnese tudzież towarzysze stajni Le Paillon i Florin.

War Mist, 5 l. og. p. A. K. Macombera będzie tego roku jedynym przedstawicielem Francji w Lincolnshire Hakp.

A. Johnson, zaangażowany przez Mr. J. D. Cohn'a jako pierwszy żokej stajni po opuszczeniu jej przez dawnego żokeja A. Sharpe rozwiązał w porozumieniu ze swym nowym patronem niedawno zawartą umowę.

Na miejsce G. i J. Winkfielda zaangażowała stajnia p. L. Mantacheff'a trenera E. Meliet i żokeja A. Burette.

— Danja.

Derby duńskie odbędzie się tego roku dnia 24 czerwca w Kopenhadze (13.500 duńsk. koron i nagroda honorowa). Prawo udziału w tegor. Derby posiada jeszcze 21 trzylatków.

W. Bullock, jeździec Signorinetty w Derby angielskiem i Oaks 1908 roku, zajęty jest w roku obecnym w Danji, jako pierwszy żokej w stajni trenera W. Arnulls'a.

— Węgry.

Büvesz, 4 l. og. (po Kokoro—Buvette) zeszłoroczny derbista węgierski, mający poważne szanse w Wielkiej Nagrodzie Austrji 1928 r. zakończył swą karjerę wyścigową, ponieważ choroba nóg, na które i zeszłego roku cierpiał, obecnie znowu się ujawniła. Odesłany przeto zostanie do stadniny.

Do Olimpjady tegorocznej przygotowywuje się na Węgrzech nader intensywnie 20 jeźdźców, ćwiczących się w oddziele olimpijskim węg. szkoły jazdy pod kierownictwem pułkownika Wojciecha v. Szunyogh. Nauczycielami są pułk. v. Josipovich i ppułk. Malanotti. Wśród konkurentów odznaczają się szczególnie pp. Pados, Kempner, Adda, Binder, Solcz, Perczel, Kanya, Ghafi, Reznek, Tamaszy, Nemeth, Bodo, Szasz, Duducz, Karslinsky-Krull, bar. Schmertzing, Platthy i hr. Almassy. Z koni przygotowuje się 8 do konkursów tresury, między nimi Gloria, Babolna, Czintalan i Elöre, cztery do Military, a 14 koni do skoków.

— Austrja.

Międzynarodowe konkursy hippiczne odbędą się w r. b. w Wiedniu dnia 29 maja i 1 czerwca b. r. Bliższych wiadomości udziela Gener. Sekretarjat Campagne-Reiter-Gesellschaft w Wiedniu I. Operuring 9.

Inpair, 5 l. og. kaszt. (Pázmán-Ingeborg), własność Mne. Ignifer, jest obecnie pierwszym faworytem na wiedeński „Przedświt-Handicap“ (6.500 szyl. — 1200 mtr.), który odbędzie się dnia 14-go kwietnia b. r. Notuje on $2\frac{1}{2}:1$ przed węgrem Nador 4 : 1 i resztą, których kursa są od 6 do 20.

— Niemcy.

W Henckel-Renen, pierwszym klasycznym wyścigu trzylatków w Niemczech, który się odbędzie 13.5 w Hoppengarten ma jeszcze 28 koni prawo udziału, między innymi niepokonana zeszłego roku klacz Contessa Maddalena (po Landgraf), własność p. Haniela. Główna Stadnina Altefeld ma czterech przedstawicieli a. m. Askari, Atlantis, Melkart i Aditja, a stajnia p. Weinberga również 4 konie: Audax, Avolo, Faro i Farinelli. Z innych konkurentów znajdują się w tym biegu: Postmeister, Orlanünde, St. Robert, Normanne, Teukros, Felix Esto, Liederkranz, Lupus, Gawan, Goldstrom i Alicia.

— Mourad crack stajni p. L. Mantaszewa, według prasy niemieckiej ma być zagrożony w swojej karjerze wyścigowej przyszłej, na skutek wady dziedzicznej organów oddechowych. Jak wiadomo potomstwo Maintenon posiadając wysoką klasę na skutek tego niedomagania najczęściej musiało być wycofane z treningu. O ile wiadomość ta się sprawdzi, jeden z najpoważniejszych kandydatów na największe nagrody we Francji opuści szranki wyścigowe.

— Telegram własny.

Paryż, dnia 1 Kwietnia.

Prix des Sablons, 2.000 mtr. 100.000 fr. dla 4 let. i st.

1. Nino po Clarissimus i Azalee 58 kg.
2. Fortunio po Isard II. i Fortunata 58 kg.
3. Le Grand Frisson po Assurbanipal i Confolens 58 kg.

Wygrane o 3 dług., bez miejsca dwa konie (Mon Talisman wycofany). Zwycięzca wygrał w roku zeszłym 556.800 fr. i należy dc p. Moulines. Jockey F. Herve.

W tym samym dniu Coriandre, bar. Rothschilda wygrała Prix Vanteaux 25.000 fr. dla 3 l. klaczy, zaś Prix de Guiche dla 3 l. ogierów, równoległy wygrał Montezuma II., p. de Rivaux.

Redaktor i Wydawca M. RADWAN. Druk K. Kowalewskiego, Warszawa Piękna 15.